

ODKROCZYĆ (8) *vb pf*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone (tak w BiałKat; w kroczyć o jasne).

inf odkroczyć (2). ◇ *fut* 2 sg odkróczysz (1). ◇ 3 sg odkróczy (2). ◇ *praet* 2 sg *m* -ś odkróczył (1).
◇ 3 sg *m* odkróczył (1). ◇ *con* 1 sg *m* bych odkróczył (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Odejść, oddalić się (8) : Bo aż mu pochlebować/ muszą drudzy w oczy/ A potym zá nim pluią/
iedno kęs odkroczy. *RejZwierz* 102v.

Przen (7) :

a) *Postąpić niezgodnie z zasadami, nakazami [od czego]* (6) : A gdzie kto kolwiek na mniey od
cznoty odkroczy Tam więcz iuż nic ne maż wiary *RejJóz* E5, H7; Lecż ty mnye odkroczyć nye day
od zakonu fwego. *LubPs* bb2v, E2v; *BiałKat* 386.

Szereg: »wystąpić a odkroczyć« (1): Rozmyllże fie nędzny człowiecze [...] / iż ielli namniey
wyłtąpiłz á odkroczyłz od woley á od roskazania Páná tego/ że pewnie iefcże y thu zá żywotá fwoiego
iáko drzewo Cedrowe mární wywrocon będyełz *RejPos* 314v.

b) *Przeinaczyć czyjeś słowa [od kogo = od czyjej nauki]* (1) : Obaczyć thu káždy wierny może/ z
Páwłá s. słów: że nic nie odkróczył od Ewányeliłtów *BiałKat* 271.

Synonimy: oddalić się, odejść.

Formacje współrdzenne cf KROCZYĆ.